

καταπόδι

καταπόδι, επίρρ. [<κατά (πρόθ.) + πόδι ή από την αρχ. φρ. κατά πόδας], κατόπιν κάποιου, ξοπίσω του·

- τον πήρε καταπόδι, **α.** τον ακολούθησε από κοντά, τον παρακολούθησε στενά: «μόλις βγήκε απ' το καφενείο, ο άλλος τον πήρε καταπόδι». **β.** του κόλλησε σε βαθμό ενοχλητικό, του έγινε τσιμπούρι: «τώρα που τον πήρε καταπόδι, δεν θα μπορέσει να τον ξεφορτωθεί με τίποτα».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας